

زمتان ۱۴۰۲، دوره ۱۴، شاره عی صفحه ۱۷۰ - ۱۵۰

بررسی تاثیر نوآوری، آموزش و ویژگیهای شخصیتی بر قصد کارآفرینی دانش آموزان و دانشجویان: مطالعه موردی مجتمع آموزشی استان البرز

فائقه کارگر پاسخده او مهدی زکیپور ^{* ۲} تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۱/۲ و تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۴/۱۱

چکیده

نقش نو آوری در افزایش قصد کار آفرینی می تواند از طریق ایجاد فرصتهای جدید کسب و کار و توسعه مهارتهای کار آفرینی فردی، تأثیر گذار باشد. آموزش نیز می تواند افراد را به دستیابی به اطلاعات و مهارتهای لازم برای راهاندازی و مدیریت کسب و کار ترغیب کند. همچنین، ویژگیهای شخصیتی مانند انگیزه برای پیروی از اهداف شخصی و توانایی مدیریت ریسک نیز می تواند نقش آفرین در قصد کار آفرینی داشته باشد. هدف این پژوهش بررسی تاثیر نو آوری، آموزش و ویژگیهای شخصیتی بر قصد کار آفرینی داشته باشد شامل مدیران مجتمع آموزشی استان البرز که شامل دسته تحقیقهای توصیفی - پیمایشی قرار دارد. جامعهی آماری پژوهش شامل مدیران مجتمع آموزشی استان البرز که شامل برسته این تحقیق از نظر هدف کاربردی و در پرسشنامه از روایی محتوایی(CV) استفاده گردید. برای آزمون اعتبار پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده گردید که عدد پرسشنامه از روایی محتوایی(CV) استفاده گردید. برای آزمون اعتبار پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده گردید که عدد استفاده شد. بر طبق نتایج به دست آمد. در این تحقیق برای بررسی روابط بین اجزا از مدل سازی معادلات ساختاری با استفاده آز نرم افزار لیزرل نو آوری با شناسایی فرصتهای کار آفرینی با فرین عنب نین با نین به حسیب تأثیر ۱۹٫۰۰ با فرهنگ حمایت ان نو آوری و حمایتهای سیاسی با ضریب تأثیر ۱۹٫۰۰ بی معنی شناسایی شد. همچنین، می توان ادعا کرد که در مجتمع آموزشی البرز به این شاخصها برای قصد کار آفرینی توجه نشده است؛ بنابراین ضروری است با تقویت در این شاخصها نسبت به تقویت مجتمع آموزشی اقدام شود. سرانجام، با توجه به اینکه مدل ارائه شده در آزمون های آماری عملکرد مطلوبی نامنه است، لذا اعتبار آن نیز نتیجه گرفته شده است. بر طبق یافته های تحقیق تأثیر نو آوری، آموزش و ویژگیهای شخصیتی داشته است، لذا اعتبار آن نیز نتیجه گرفته شده است. بر طبق یافته های تحقیق تأثیر نو آوری، آموزش و ویژگیهای شخصیتی

دانشجوی دکتری مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران؛ fkpasokhdeh@gmail.com

آ. استادیار گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران، (نویسنده مسئول).؛ mehdizakipour@gmail.com

بر قصد کار آفرینی دانش آموزان و دانشجویان، مربوط به بحثهای مرتبط با توسعه مهارتها و روحیات کار آفرینانه در جامعه است که در حل مسائل توسعه فردی و اقتصادی جامعه بسیار حائز اهمیت است.

واژههای کلیدی: نوآوری، ویژگیهای شخصیتی، آموزش، قصد کارآفرینی.

مقدمه

امروزه دانشگاهها و مراکز آموزشی در عرصههای متعددی از جمله ابعاد مدیریت دانش آموزان و دانشجویان در سطح ملی و بین المللی، با یکدیگر در رقابت هستند. آنها نیازمند اعتبار، شهرت، تولید کارهای پژوهشی سطح بالا و راضی نگاه داشتن محصلان و کارآفرینی و پاسخ گویی به نیازهای رو به رشد جامعهاند (محبت و همکاران، ۱۳۹۸). از سویی دیگر دنیای امروزه، دنیای تغییرات، پیچیدگیها و تلاطمهای غیرقابل پیش بینی محیطی است و سرعت روزافزون هزاره سوم و تغییرات شدید اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی دنیای امروز، مستلزم نوع جدیدی از تفکر به نام تفکر استراتزیک است (الزوبی، ۲۰۱۶). تفکر استراتزیک یک فرآیند تحلیلی و سیستماتیک است که شامل تدوین اهداف، انتخاب راهبردها و برنامه ریزی برای دستیابی به اهداف و راهبردها است. این نوع تفکر در مورد طراحی و تدوین راهبردها و تصمیم گیریهای طولانی مدت برای یک سازمان یا یک شرکت استفاده می شود(آلن،۲۰۱۹). علاقه به آموزش کار آفرینی از زمانی که کار آفرینان یکی از محرک های کلیدی رشد کسبوکار در سرتاسر جهان شدند، افزایش یافته است. توجه به فعالیتهای کار آفرینانه دانشجویان و دانش آموزان از مناظر مختلفی حائز اهمیت است. برای مثال، توجه به این موضوع باعث توسعه مهارتهای کارآفرینانه در میان آنها می شود. فعالیتهای کارآفرینانه، به دانش آموزان و دانشجویان فرصتی را می دهد تا مهارتهای کلیدی کارآفرینی را تجربه کنند و توسعه دهند. این شامل مهارتهایی مانند برنامهریزی استراتژیک، تحلیل بازار، مدیریت مالی، بازاریابی، مهارتهای ارتباطی و مهارتهای رهبری است. تقویت این مهارتها به دانشجویان و دانش آموزان اجازه می دهد در مسیر کارآفرینی خود موفقیت بیشتری بهدست آورند(بویکو و همکاران،۲۰۱۹). همچنین، فعالیتهای کارآفرینانه می تواند فرصتهای شغلی جدید ایجاد کند. با توسعه ایدهها و راهاندازی کسب و کارهای خود، دانشجویان و دانش آموزان می توانند به عنوان کار آفرینان سرآمد در صنايع مختلف شناخته شوند و به خود اشتغال ايجاد كنند(نوديرا،۲۰۲۲). همچنين، اين فعاليتها مي توانند به رشد و توسعه اقتصادی منطقه و جامعه کمک کنند. به علاوه، فعالیتهای کارآفرینانه باعث تقویت روحیه کارآفرینی در دانشجویان و دانش آموزان می شود. آنها با مواجهه با چالشها، ریسکها و موانع در مسیر کار آفرینی، یاد می گیرند که

^{&#}x27;Al-Zu'bi

⁷Allen

[&]quot;Boiko

^{*}Nodir

با تحمل شکستها و پشتکار به دستاوردهای بزرگی دست خواهند یافت. این روحیه کارآفرینی در زمینههای مختلف زندگی آنها تأثیرگذار خواهد بود(آربانو و همکاران\۲۰۲۰).

مجتمع فنی البرز با دارا بودن امکانات و تجهیزات مناسب پذیرای دانش آموزان و دانشجویان برای تقویت روحیه کار آفرینانه در سطح استان البرز میباشد. در قدم اول این مجتمع در حوزه آموزش، فعالیت خود را آغاز و پس از کسب موفقیت های متعدد اقدام به توسعه فعالیتهای خود در حوزه های مختلف نموده که امروزه در استان گیلان، استان زنجان، جزیره کیش، هشتگرد و فردیس مجموعه های آموزشی و دفاتر فعالیت دیگر راه اندازی و با توجه به موفقیت در آموزش های فن آوری اطلاعات و درخواست مکرر سازمانها از سراسر کشور جهت انجام پروژههای فن آوری اطلاعات و درخواست مکرد سازمانها و کسب و کار اقدام به راه اندازی واحدهای مربوطه با جذب اطلاعات و ارتباطات و همچنین پروژههای مشاوره مدیریت و کسب و کار اقدام به راه اندازی واحدهای مربوطه با جذب نیروهای متخصص و متعهد در سطح کشور گردید و هم اکنون این شرکت یکی از معتبر ترین شرکتهای حوزه فن آوری اطلاعات و ارتباطات در کشور میباشد که با صدها سازمان خصوصی و دولتی در حوزه های فعالیت خود دارای قرارداد و تفاهم نامه است.

براساس موارد اشاره شده در بالا، انتظار می رود که به بررسی تاثیر نو آوری، آموزشی و ویژگی های شخصیتی بر قصد کار آفرینی دانش آموزان و دانشجویان در مجتمع آموزشی استان البرز بپردازیم. برای این منظور، در هر بعد عوامل تأثیر گذاری وجود خواهند داشت تا برای تحقق اهداف کار آفرینانه و تقویت این قابلیت در میان دانشجویان و دانش آموزان کمک کنند. با توجه به اینکه سازمان های دولتی بخصوص مراکز آموزشی برای پرورش کار آمد دانش آموزان و دانشجویان برای چابک شدن نیاز به کوچک شدن دارند و کشور برای پیشرفت و اشتغال زائی نیاز به کمک بخش خصوصی دارد، به نظر می رسد توجه به افزایش تمایل به کار آفرینی کاملا محسوس می باشد و بدین منظور ترویج فرهنگ کار آفرینی، آموزش و پرورش کار آفرینان و تشویق آنها برای انتخاب آگاهانه از طریق رشد عوامل شخصیتی مانند اعتماد به نفس، میزان ریسک پذیری و نیاز به موفقیت در محیطی که با عوامل اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و ... متعددی احاطه شده است، امری ضروری است.

بنابراین هدف اصلی این تحقیق، بررسی تاثیر نو آوری، آموزش و ویژگیهای شخصیتی بر قصد کار آفرینی دانش آموزان و دانشجویان است که در دوره های کار آفرینی مجتمع آموزشی استان البرز به عنوان یک شرکت تراز اول که در حوزه فعالیت خود با چندین شرکت و سازمان در کشور قرارداد همکاری انعقاد کرده است اجرا شده است.

مبانی نظری و پیشینه پژوهش

نوآوري

نوآوری ابیش از ۴۰ تعریف مختلف دارد، اما در تعریفی که سازمان همکاری و توسعه اقتصادی ارائه نموده است: نوآوری ابیش از ۴۰ تعریف، جذب و بهرهبرداری از یک ارزش افزوده در حوزه اقتصادی و اجتماعی، نوسازی و گسترش محصولات، خدمات و بازارها، توسعه روشهای جدید تولید، و همچنین ایجاد سیستم های جدید مدیریت میباشد. نوآوری هم یک فرآیند و هم یک خروجی میباشد. در تعریف دیگری که توسط پیتر دراکر (۲۰۰۲)، یکی از افراد مشهور در حوزه کسبوکار مطرح شده است: نوآوری فعالیتی خاص برای کارآفرینی است، چه در کسبوکار فعلی باشد چه در سرمایه گذاری در بخش عمومی و یا یک کسبوکار جدید که توسط یک شخص انجام گرفته است. باشد چه در سرمایه گذاری در بخش عمومی و یا یک کسبوکار جدید که توسط یک شخص انجام گرفته است. کانتر (۲۰۰۶)، نوآوری شامل یک اختراع اصلی و استفاده خلاقانه از آن است. به عبارت دیگر نوآوری را به شکل خلق، جذب و تحقق ایده های نوین ناشی از خلاقیت است. در واقع به پیاده ساختن ایده ی ناشی از خلاقیت که به صورت یک بکار گیری ایده های نوین ناشی از خلاقیت است. در واقع به پیاده ساختن ایده ی ناشی از خلاقیت که به صورت یک محصول یا خدمت تازه ارائه شود، نوآوری می گویند. نوآوری با ایده پردازی و اختراع تفاوت دارد. اختراع به معنای «محصول یا خدمت تازه ارائه شود، نوآوری فراتر از آن است و به معنای «معرفی محصولی تازه» است که با ابداع و عرضه صورت می گیرد (چن و همکاران) (۲۰۲۹).

^{&#}x27;INNOVATION

OECD

[&]quot;peter drucker

[£]Kanter

[°]Chen

ویژگی های شخصیتی

خود كلمه شخصيت از كلمه لاتين Persona نشأت گرفته كه به نقاب نمايشي اشاره دارد و توسط اجراكنندگان به منظور نمایش نقش های مختلف یا پنهان کردن هویت آنها استفاده می شود .شخصیت الگو های نسبتا یابدار از رفتار ها، احساس و افكار در افراد است كه او را منحصر به فرد مي كند. اعتقاد بر اين است كه شخصيت از درون فرد نشات می گیرد و در طول زندگی نسبتاً ثابت می ماند(فان و روثمان\۲۰۲۱). شخصیت اهمیت بسیاری در کیفیت زندگی دارد. به همین دلیل است که هر ویژگی شخصیتی اصلی که توسط روانشناسان مورد بررسی قرار گرفته است، با یک یا چند نتیجه مرتبط، به هم پیوند خورده است. حال ممکن است این ویژگیها مربوط به تلاش برای دستیابی به سلامت روان باشد و یا تلاش برای افزایش رضایت در روابط عاشقانه! این امر نشان می دهد که شخصیت و ویژگی های شخصیتی تا چه اندازه در زندگی فرد اهمیت دارد(بلیدرن و همکاران۲۰۲۱٪). ویژگیهای شخصیتی موضوع جذابی است که می تواند درک و ارتباط بین افراد را عمیق تر کند. ویژگی های شخصیتی به صورتی مجموعهای از خصوصیات و ویژگیهای روانی یک فرد هستند که شامل رفتارها، اعتقادات، ارزشها، نگرشها و واکنشها میشوند. تأثیر ویژگیهای شخصیتی بر عملکرد، رفتار و روابط اجتماعی یک فرد بسیار زیاد است. مثلاً، ویژگیهایی مانند استمرار بخشش، انطباق يذيري، قدرت تحمل، مهارتهاي ارتباطي و همدلي مي توانند بر توانايي يک فرد در مواجهه با چالشها و موقعیتهای مختلف تأثیرگذار باشند. برخی از ویژگیهای شخصیتی شامل آگاهی از خویشتن، انعطاف یذیری، اصول گرایی، خلاقیت، پشتکار، احساس مسئولیت، اعتماد به نفس، همدلی، صداقت، صلح طلبی، دقت، سخاوت مندی و انضباط می باشند. اطلاعات در مورد و یژ گی های شخصیتی می توانند به شناخت بهتر خود و دیگران کمک کر ده و در ارتباطات شخصی و حرفهای مؤثر باشند (لئو و همکاران،۲۰۲۳).

آموزش

مهم ترین رکن توسعه در ابعاد فردی، سازمانی و اجتماعی، آموزش است; که سازندگی و بهبود و تعالی انسان را به همراه دارد. آموزش تجربهای است مبتنی بر یادگیری و بهمنظور ایجاد تغییرات نسبتا پایدار در فرد، تا او را قادر به انجام کار

^{&#}x27;Phan & Rauthmann

^{&#}x27;Bleidorn

[~]Luo

و بهبود بخشی تواناییها، تغییر مهارتها، دانش، نگرش و رفتار اجتماعی کند. بنابراین آموزش بهمفهوم تغییر دانش، نگرش و تعامل با همکاران است. آموزش مستلزم استفاده از برنامههای پیش بینی شده ای است که شایستگیهای موجود در کارکنان را تقویت و موجب کسب دانش، مهارت و تواناییهای تازه در فرد می شود، به گونه ای که بهبود عملکرد شغلی را تسهیل می کند (رحمانوا و همکاران ۲۰۲۱).

کلمه "آموزش " معادل واژه انگلیسی "Instruction" یا "Teaching" است. این دو واژه در انگلیسی به معنای آموزش، تعلیم و تدریس آمده است. تدریس و آموزش، در اصطلاح، از هم متفاوتند که به آن اشاره خواهیم کرد. همچنان آموزش به معنی آموختن، یاددادن و تعلیم در برابر تربیت نیزمی باشد. آموزش، در اصطلاح به چند معنا آمده است:

- تحریک و راهنمای یادگیری؛
- هنر کمک کردن به یادگیری در دیگری؛
- فراهم آوردن شرایط و اوضاع و احوالی که یادگیری را برای دانش آموزان و دانشجویان، در داخل و خارج از مکان درسی، آسان کند(گودیر ۲۰۱۵٪).

بنابراین می توان گفت آموزش به مجموعه فعالیت هایی گفته می شود که به صورت طراحی شده و سازمان یافته، برای انتقال دانش، مهارت و ارزش ها به افراد انجام می شود. این فعالیت ها ممکن است در قالب کلاس ها، دوره های آموزشی، مدارس، دانشگاه ها، آموزش های حرفه ای یا آموزش های آنلاین ارائه شود (فون اش و همکاران، ۲۰۲۰). هدف آموزش، تسهیل فرایند یاد گیری و افزایش دانش، مهارت و توانایی های افراد است. این فرایند معمولاً از تعیین نیازهای آموزشی، طراحی دروس و دوره های آموزشی، تدریس، ارزیابی و بازخورد تشکیل می شود تا بهترین نتیجه از فرایند آموزش به در ابه بود به بعدست آید. به عنوان یک فرایند مهم، آموزش به افراد این امکان را می دهد تا توانایی ها و مهارت های خود را به بود بخشند و از فرصت های شغلی و توسعه حرفه ای بیشتری بهره مند شوند (راد ۲۰۰۴).

^{&#}x27;Rahmonova

^{&#}x27;Goodyear

[&]quot;Von Esch

[£]Read

كار آفريني

کار آفرینی اهمانند سایر واژههای مطرح در علوم انسانی هنگامی قابل تحلیل و تبیین میباشد که بتوان تعریفی یا تعاریف روشن و مشخصی از آن ارائه نمود. از آنجا که مفاهیم علوم انسانی در زمره مفاهیم و پدیدههای قطعی علوم تجربی به شمار نمی رود، ارائه تعریفی مشخص که مورد قبول تمامی متخصصان و صاحب نظران باشد کاری دشوار و غیرممکن است. کارآفرینی نیز واژهای است که تعریفی واحد و یکسان برای آن وجود نداشته و از ابتدای طرح آن در محافل علمی براساس دیدگاههای اقتصادی، اجتماعی، روانشناسی و مدیریت تعاریف متعددی برای آن شده است(براتون و همکاران،۲۰۲۳). به طور کلی در تعریف واژه کارآفرینی سه نوع کارآفرینی بیشتر مورد توافق و توجه محققان و صاحب نظران قرار گرفته است که شامل کار آفرینی مستقل، سازمانی و شرکتی می گردد. کار آفرینی مستقل عبارت است از فرآیند نوآوری و بهره گیری از فرصتها با تلاش و پشتکار بسیار و همراه با پذیرش ریسکههای مالی، روحی و اجتماعي كه با انگيزه توفيق طلبي، رضايت شخصي، استقلال و كسب سود مالي صورت مي يذير د. در اين تعريف هريك از فعالیتهای زیر نو آوری محسوب می شوند: ارایهی محصول یا خدمت جدید، ارایهی روش جدید در فرآیند تولید محصول یا خدمت جدید، گشایش بازاری تازه برای تولید محصول یا خدمت جدید، یافتن منابع جدید برای تولید محصول یا خدمت جدید، ایجاد هر گونه ساختار و تشکیلات جدید(چاندرا۲۰۲۳). کارآفرینی سازمانی به معنای پروسه ای است که در آن یک سازمان، به صورت کارآفرینانه عمل کرده و می تواند الگوهای تجاری نوآورانه و خلاقانه را در داخل سازمان به اجرا بگذارد. در این رویکرد، افراد در سازمان می توانند ایده ها و فرصت های جدید را شناسایی و تحلیل کنند و سپس آنها را به عمل آورده و پروژهها و طرحهایی را طراحی و اجرا کنند که به بهبود و توسعه سازمان و رشد و سودآوری آن کمک می کنند(کو و لیو ۲۰۲۱). در این کارآفرینی، موفقیت سازمان به شدت وابسته به توانایی آن در شناسایی و بهره بر داری از فرصت های جدید و نو آوری است. این به معنای ایجاد تغییر در فر آیندها، محصولات، خدمات و استراتژی های سازمان است. به علاوه، ایجاد محیطی سازنده برای رشد و توسعه ایده ها و نوآوری ها در سازمان نیز جزء عوامل کلیدی کار آفرینی سازمانی است. کار آفرینی شرکتی به معنای اقدام برای تاسیس و راهاندازی

^{&#}x27;Entrepreneurship

[']Bruton

^rChandra

[£]Ko & Liu

یک شرکت جدید است که هدف ایجاد ارزش اقتصادی و رشد فعالیتهای تجاری است. در این نوع از کار آفرینی، فرد یا گروهی به نام کار آفرین، برنامه ریزی، مدیریت و کنترل شرکت جدید را بر عهده می گیرند. کار آفرینان شرکتی به نوعی خودمختاری کسب و کار می پردازند و با توجه به فرصتها و تهدیدات موجود در بازار، تصمیمات را اتخاذ و خط راه خود را تعیین می کنند. آنها می توانند ایده های خلاقانه و نو آورانه را به سرمایه گذاری صنعتی تبدیل کنند و با تکیه بر منابع و توانمندی های شرکت، کسب و کار را به سمت رشد و توسعه هدایت کنند (تیووم و همکاران از ۲۰۲۱).

پیشینه پژوهش

در این قسمت محققان به بررسی مطالعات داخلی و خارجی انجام گرفته مربوط به موضوع پرداخته اند.

علیمراد و شریف (۱۴۰۱)، اهمیت تفکر خلاق و آموزش ارزشهای کارآفرینی در مدارس را بررسی کردند. نتایج نشان داد که دانش آموزان با آموزشهای کارآفرینانه، نه تنها به مهارتهایی از قبیل مهارت تصمیم گیری، حل مساله، هدف گذاری، تفکر انتقادی، تفکر خلاق و غیره، مجهز می شوند، بلکه مهارتها و توانمندیهای علمی، کاربردی و تقاضامحور را نیز فرا می گیرند. افراد توانمند و بامهارت با مجهز شدن به هوشیاری و آگاهی کارآفرینانه، فرصتی هایی در جهت اشتغالزایی در حوزههای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خلق می کنند. به عبارت دیگر، با تفکر و نگاه متفاوت و نو به بررسی مسائل، مشکلات، نیازها و فرصتهای محیط اطراف می پردازند و از آنها در جهت خلق ارزش استفاده می کنند. فرمانی و نژاد محمد نامقی (۱۴۰۰)، در این تحقیق به منظور ارائه یک مدل مفهومی جهت بررسی و تبیین تأثیر هوش استراتژیک بر توسعه سازمان و رفتار کارآفرینی با توجه به نقش میانجی رهبری تحول گرا صورت گرفته است. نتایج نشان داده است که هوش استراتژیک تأثیر مثبت و معناداری بر توسعه سازمان، رفتار کارآفرینی و رهبری تحول گرا دارد. قوامی و همکاران (۱۳۹۸)، عوامل تأثیر گذار بر کارآفرینی سازمانی فناورانه را مورد ارزیابی قرار رهبری تعول گرا دارد. قوامی و همکاران (۱۳۹۸)، عوامل تأثیر گذار بر کارآفرینی فناورانه در سازمانه را مورد ارزیابی قرار کسب و کارهای الکترونیک ارائه شده است تا موجب افزایش سودآوری سازمانها از طریق به کارگیری هوش تجاری منتج از تحلیل داده های بزرگ و اتخاذ تصمیمات دقیق شود. حسینی و همکاران (۱۳۹۶)، شایستگی های کارآفرینانه منتج از تحلیل داده های بزرگ و اتخاذ تصمیمات دقیق شود. حسینی و همکاران (۱۳۹۶)، شایستگی های کارآفرینانه اعضای هیئت علمی دانشگاههای دولتی ایران را شناسایی کردند. پس از تحلیل داده ها به روش تحلیل مضمون، در

^{&#}x27;Twum

مجموع ۶۹ خرده شایستگی کار آفرینانه به دست آمد که با کمک روش گروه کانونی در نه شایستگی کار آفرینانه اصلی جای گرفتند. این شایستگی ها شامل شایستگی فرصت، شایستگی تعهد، شایستگی ارتباطات، شایستگی مدیریت، شایستگی مصالحه و پیشبرد دو نقش هیئت علمی و کار آفرین، شایستگی رشد و توسعه، شایستگی کسب و کار، شایستگی راهبردی، و شایستگی فنی تخصصی بودند.

همچنین، در میان مطالعات خارجی می توان به مقالات زیر اشاره کرد. برای مثال، واتاناکوم و همکاران (۲۰۲۰) در این مطالعه بررسی عوامل مؤثر بر نو آوری، نگرش نسبت به کار آفرینی و نیت کار آفرینی دانشجویان مقطع کارشناسی، و درک رابطه علی بین نوآوری و نیت کارآفرینی در بین دانشجویان کارشناسی انجام شده است. نتایج نشان داد که نوآوری می تواند به طور مؤثر قصد کارآفرینی را در بین دانشجویان مقطع کارشناسی بیش بینی کند. تو و همکاران ۲ (۲۰۲۱) در این مطالعه به طور تجربی تأثیر ابعاد گرایش کارآفرینی اجتماعی را بررسی می کنند. بینش اجتماعی، کنش یذیری اجتماعی، نو آوری و انگیزه ریسک پذیری بر قصد کار آفرینی دانشجو بان تحصیلات تکمیلی نست به کار آفرینی اجتماعی برای راه اندازی کسب و کار بررسی شده است. یافته ها نشان داد که پیش پذیری اجتماعی، نو آوری و انگیزه ریسک پذیری دانشجویان فارغالتحصیل به طور قابل توجهی بر قصد کارآفرینی اجتماعی آنها تأثیر می گذارد. با این حال، بینش اجتماعی دانش آموزان تأثیر مستقیمی ندارد، بلکه از طریق نگرشهای کار آفرینانه اجتماعی بر قصد کارآفرینی اجتماعی تأثیر غیرمستقیم دارد. تیووم و همکاران (۲۰۲۱) در این مطالعه به بررسی عوامل مؤثر بر نیت كارآفريني دانشجويان اقتصاد در حال تحصيل يرداخته است. اين مطالعه با اقتباس از گفتمان جهت گيري كارآفريني و رو یکر د شبکه، تأثیر نو آوری، فعال بو دن، ریسک پذیری و پیوندهای شبکه ای را بر قصد کار آفرینی دانشجو بان بررسی کرده است. یافته ها نشان داد که ابعاد جهت گیری کار آفرینی فردی نو آوری، ریسک یذیری و تحقق اهداف کار آفرینی تأثیر می گذارد. همچنین، این مطالعه نشان داد که پیوندهای شبکه از نظر آماری تأثیر معناداری بر قصد کارآفرینی دانشجو یان دارد. نوع دانشگاه رابطه بین پیوندهای شبکه، رفتار ریسک پذیر و نیات کار آفرینی را تعدیل می کند. الممری و الشلاقي (٢٠٢٢) اين مطالعه تأثير ابعاد جهت گيري كار آفريني را بر قصد دانشجويان براي راه اندازي كسب و كارهاي

^{&#}x27;Wathanakom

۲Tu

[&]quot;Al-Mamary & Alshallaqi

جدید در دانشگاه های عربستان بررسی کرده اند. نتایج نشان داد که بین قصد کار آفرینی و خودمختاری بیشتر، نو آوری، ریسک پذیری و فعال بودن رابطه قوی و جود دارد. در مقابل، رفتار رقابتی و پرخاشگرانه ارتباط قوی با قصد کار آفرینی ندارد. اختر و همکاران (۲۰۲۲) در این مطالعه تأثیر خلاقیت و نو آوری بر نیات دانشجویان نسبت به کار آفرینی آنلاین در بنگلادش بررسی شده است. نتایج نشان داد که خلاقیت و نو آوری از نظر آماری تأثیر مثبت و معناداری بر قصد دانشجویان برای مشار کت در کار آفرینی آنلاین دارد. لیائو و همکاران (۲۰۲۲) در این مطالعه از نظریه رفتار برنامه ریزی شده و نظریه شغلی شناختی اجتماعی برای بررسی تأثیر آموزش کار آفرینی، ذهنیت کار آفرینی و واسطههای شناختی بر قصد کار آفرینی و شایستگی های کار آفرینی استفاده شده است. نتایج نشان داد که آموزش کار آفرینی و واسطههای شناختی برای تحریک رفتار کار آفرینانه حیاتی هستند. همچنین نتایج نشان می دهد که ذهنیت کار آفرینی از آموزش کار آفرینی از آموزش کار آفرینی دارد.

شكاف تحقيق

براساس عوامل متعددی که منجر به توسعه کارآفرینی در مطالعات مختلفی که بررسی شده است، می شود. همان طور که به صورت مختصر نشان داده شد، هر یک از محققان از جنبه یا بعد خاصی به عوامل مؤثر در توسعه کارآفرینی توجه کرده اند و مهم تر از همه اینکه به عامل نوآوری که کلید اصلی کارآفرینی است یا اشاره نشده و یا به طور سطحی مورد مطالعه قرار گرفته است. درصورتی که کشورهای توسعه یافته اساسی ترین راه اشتغال زایی و کارآفرینی خصوصاً در بخش آموزشی را نوآوری می دانند و تلاش محقق بر این است که عامل نوآوری را پررنگ نماید. این از دو جنبه با اهمیت است اولا موجب افزایش درآمد با کاهش هزینه ها می گردد دوما موجب جایگزینی شغل و حرفه های جدید با شغل های سنتی که در حال نابودی است می شود. علاوه بر نقش نوآوری، نقش سیستم آموزشی و همچنین ویژگی های شخصیتی مورد توجه قرار می گیرد. بنابراین، مهم ترین نوآوری های تحقیق به صورت زیر تعیین می گردد:

- تبیین نقش عوامل همچون نو آوری، آموزش، ویژگیهای شخصیتی، مهارتهای سیاسی و فرصت های کار آفرینی بر نیت و قصد کار آفرینی در میان دانشجویان و دانش آموزان؛

- تبیین ابعاد ویژگیهای شخصیتی تأثیرگذار بر نوآوری در میان دانشجویان و دانش آموزان؛

^{&#}x27;AKHTER

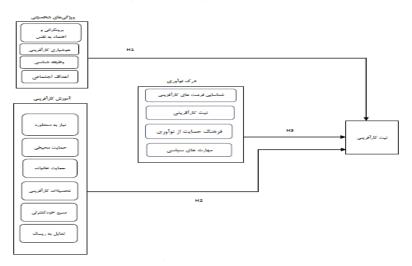
- تبیین ابعاد ویژگیهای آموزش کارآفرینی بر نوآوری در میان دانشجویان و دانش آموزان؛
 - تبیین روابط بین مولفهها و ابعاد تأثیرگذار بر کارآفرینی دانشجویان و دانش آموزان؛

فرضیات و مدل مفهومی پژوهش

۱- عوامل ویژگیهای شخصیتی مانند برونگرایی و اعتماد به نفس؛ هوشیاری و کارآفرینی؛ وظیفه شناسی و اهداف اجتماعی تأثیر بسزایی بر قصد و نیت کارآفرینی دارند.

۲- آموزش کار آفرینی با در نظر گرفتن عواملی همچون نیاز به دستاورد؛ حمایت محیطی؛ حمایت خانواده؛ تحصیلات
 کار آفرینی بر قصد کار آفرینی تأثیر مثبت و معناداری دارد.

۳- درک از نوآوری با در نظر گرفتن عواملی مانند منبع خود کنترلی، تمایل به ریسک، شناسایی فرصت های کارآفرینی، فرهنگ حمایت از نوآوری و مهارتهای سیاسی بر قصد کارآفرینی تأثیر مثبت و معناداری دارد.

شکل ۱ – مدل مفهومی تحقیق(نک و گرین، ۲۰۱۱ ۲۰ ؛ فیلیس و رنتچلر، <math>۲۰۱۰ ۴۰ ؛ و اتاناکوم و همکاران، <math>۲۰۲۰

'Neck& Greene 'Fillis& Rentschler

روش شناسی یژوهش

از حیث دسته بندی پژوهش برحسب هدف، این پژوهش یک پژوهش کاربردی است. چرا که هدف پژوهش افزایش دانش در موضوعی است که در عمل می تواند مورد استفاده مشخصی داشته باشد. بررسی نقش عواملی همچون نو آوری، آموزش، ویژگیهای شخصیتی بر نیست و قصد کار آفرینی در میان دانشجویان و دانش آموزان موضوع اصلی تحقیق است. این تحقیق از نظر نوع، یک تحقیق کمی بشمار می رود که شامل تعیین میزان تأثیر گذاری هر یک از عوامل با استفاده از معادلات ساختاری است. اینکار با استفاده از آزمون های آماری و تحلیل های مربوطه همراه است. جامعه آماری متشکل از مدیران مجتمع آموزشی استان البرز در این پژوهش هستند. برای اشباع نظر، از ده مدیر از لایههای مختلف این مجتمع آموزشی به عنوان مشارکت کنندگان استفاده شده است. حجم نمونه در این تحقیق با استفاده از رابطه کو کران محاسبه شده است. برای نمونه گیری نظری هدفمنداز روش گلوله برفی استفاده شده است. اطلاعات گرد آوری شده از دو روش کتابخانه ای و میدانی (پرسشنامه) استفاده شده است. اعتبارسنجی براساس روایی داخلی با استفاده از محاسبه شاخص روایی محتوایی و پایایی براساس محاسبه مقدار آلفای کرونباخ انجام شده است. چارچوب پیشنهادی شامل مراحلی است که بیان می شود:

فاز صفر: تجزیه و تحلیل مصاحبه و پرسشنامه

تجزیه و تحلیل پرسشنامه با توجه به گزینه های پیشنهادی براساس طیف لیکرت انجام می شود. براساس این طرح هر سئوال با پنج گزینه روبرو می شود. درصد پاسخ گویی هر یک از خبرگان به هر یک از سوالات براساس گزینه های انتخای معیار انتخاب یا عدم انتخاب شاخص در نظر گرفته شده می شود.

فاز اول: شناسایی عوامل مؤثر بر درک و نیت نوآوری

در این فاز عوامل تحت تأثیر را به دو دسته تقسیم مینماییم. دسته اول متغیرهای مشاهده شده و دسته دوم متغیرهای پنهان یا مکنون هستند. متغیرهای مشاهده شده آن دسته از متغیرهایی هستند که بر اثر مطالعه درون سازمانی به عنوان معیاری که می توانند بر فر آیند تأثیر گذار باشند شناخته می شوند. متغیرهای پنهان به دو دسته تقسیم می شوند، متغیرهای وابسته و متغیرهای مستقل. بار عاملی در واقع چیزی است که به دنبال تعیین آن می باشیم، که میزان رابطه متغیرها با یکدیگر بر مبنای آن سنجیده می شود. در جدول ۱، متغیرهای عملیاتی در نظر گرفته شده در این تحقیق نشان داده شده است.

جدول ۱- متغیرهای عملیاتی تحقیق

شماره گویه در پرسشنامه	تعداد گويەھا	منبع تعریف عملیاتی متغیر	ابعاد	نقش متغير	نام متغير	رديف
۱ و ۱۴		شراهیلی، (۲۰۲۰)؛ بهرامی (۲۰۱۴)	برونگرایی و اعتماد به نفس			
۲ و ۱۵	۴	تک و گرین (۲۰۱۱)؛ الممری و الشلاقی (۲۰۲۲)	هوشیاری کار آفرینی	متغیر عملیاتی اصلی	ویژگی های شخصیتی	١
۳و ۱۶		فیلیس و رنتچلر (۲۰۱۰)؛ تیووم و همکاران (۲۰۲۲)	وظيفه شناسى			
۴ و ۱۷		زهرا و جورچ (۲۰۰۲)، تو و همکاران (۲۰۲۲)	اهداف اجتماعي			
۵ و ۱۸	۴	شراهیلی (۲۰۲۰)؛ واتاناکو و همکاران (۲۰۲۱)	نیاز به دستاورد	متغير عملياتي	آموزش کار آفرینی	Y
۶و ۱۹		واتاناکو و همکاران (۲۰۲۰)؛ تیووم و همکاران (۲۰۲۲)	حمايت محيطي			
۷ و ۲۰		بهرامی و همکاران (۲۰۱۴)؛ واتاناکو و همکاران (۲۰۲۰)	حمايت خانواده	اصلی		
۸و ۲۱		زهرا و جورچ (۲۰۰۲)؛ ابلدریم و همکاران (۲۰۱۸)	تحصیلات کار آفرینی			

ادامه جدول ۱- متغیرهای عملیاتی تحقیق

شماره گویه در پرسشنامه	تعداد گويهها	منبع تعریف عملیاتی متغیر	ابعاد	نقش متغير	نام متغير	ره ره يع
۹ و ۲۲		تیوو و همکاران (۲۰۲۲)؛ شراهیلی (۲۰۲۰)	منبع خودکنترلی			
۱۰ و ۲۳		تیووم و همکاران (۲۰۲۲)؛ شراهیلی (۲۰۲۰)	تمایل به ریسک			
۱۱ و ۲۴	۶	شراهیلی (۲۰۲۰)؛ الممری و الشلاقی (۲۰۲۲)	شناسایی فرصت های کار آفرینی	متغیر عملیاتی اصلی	درک نوآوری	٣
۱۲ و ۲۵		الممرى و الشلاقى (۲۰۲۲)؛ شراهيلى (۲۰۲۰)	نیت کار آفرینی			
۱۳ و ۲۶		اختر و همکاران (۲۰۲۲)؛ واتاناکو و همکاران (۲۰۲۲)	فرهنگ حمایت از نو آوری			
۱۴ و ۲۷		فیلیس و رنتچلر (۲۰۱۰)؛ لیائو و همکاران (۲۰۲۲)	مهارت های سیاسی			

ماخذ: یافتههای تحقیق

فاز دوم: تعیین میزان تأثیر هر یک از عوامل بر روی نوآوری

در این فاز در واقع به دنبال ارائه یک مدل مفهومی از فرآیند مورد نظر میباشیم که بهخوبی بتواند روابط موجود بین عوامل را نشان دهد. به بیان دیگر در این مرحله بهدنبال روابط منطقی بین متغیرهای پنهان با یکدیگر میباشیم.

فاز سوم: تعیین میزان همبستگی بین عوامل اثر گذار

در این فاز، بعد از رسم مدل اولیه در نرم افزار LISREL و گرفتن اجرا از مدل اولیه، بارهای عاملی توسط آن مشخص می گردد.

فاز چهارم: طراحي مدل تحليل عوامل و نحوه تبديل وضعيت فعلى به وضعيت مطلوب ييشنهادي

در این فاز با توجه به خروجی نرم افزار LISREL مقدار P برای مدل بررسی می شود که با توجه به اینکه تحلیل آماری در فاصله اطمینان ۹۵ درصد انجام می گیرد هر چه مقدار P به سمت صفر میل نماید مطلوب تر است.

يافتههاى پژوهش

تحليل نتايج پرسشنامه

در جداول ۲، درصد تأثیرگذاری زیرمعیارهای، معیارهای اصلی تحقیق با استفاده از محاسبه مقدار CVR مطابق با خروجی های جمع آوری شده پرسشنامه نشان داده شده است. مطابق با جدول ۲ مقدار CVR برای مناسب بودن یا نبودن هر زیرمعیار محاسبه شده است. با توجه به اینکه در این تحقیق ۸ مشارکت کننده حضور دارند در صورتی که مقدار محاسبه شده بیشتر از ۸۸، باشد، زیرمعیار در تحلیل بررسی نقش نوآوری، آموزشی و ویژگیهای شخصیتی در قصد کارآفرینی مورد استفاده قرار می گیرد. برای این منظور، در محاسبه مقدار CVR مشارکت کنندگانی که گویه را ضروری یا تا حدی ضرروی دانسته اند در محاسبه مقدار CVR لحاظ شده است.

جدول ۲- مقدار CVR مقوله های توصیه شده برای متغیرهای عملیاتی تحقیق

وضعيت	مقدار CVR (درصد) >۰.۸۵	زیر متغیر عملیاتی	متغير عملياتي اصلي
مناسب است	1	برونگرایی و اعتماد به نفس	
مناسب است	1	هوشیاری کارآفرینی	ویژگی های شخصیتی
مناسب است	1	وظيفه شناسى	ویر نی تعالی تشخصیتی
مناسب است	1	اهداف اجتماعي	

ادامه جدول ۲- مقدار CVR مقوله های توصیه شده برای متغیرهای عملیاتی تحقیق

وضعيت	مقدار CVR (درصد) ۰.۸۵ <	زير متغير عملياتي	متغير عملياتي اصلي	
مناسب است	1	نیاز به دستاورد		
مناسب است	1	حمايت محيطي		
مناسب است	٩٥	حمايت خانواده	آموزش کارآفرینی	
مناسب است	٩٥	تحصیلات کارآفرینی	امورس فارافریسی	
مناسب است	1	منبع خودكنترلي		
مناسب است	1	تمایل به ریسک		
مناسب است	٩۵	شناسایی فرصت های کار آفرینی		
مناسب است	1	نیت کار آفرینی	درک نو آوری	
مناسب است	1	فرهنگ حمایت از نوآوری	در ت نو بوری	
مناسب است	1	مهارت های سیاسی		

ماخذ: يافتههاى تحقيق

نتایج موجود در جدول ۲، براساس تجزیه و تحلیل نتایج موجود پرسشنامه تحقیق حاضر بهدست آمده است. براساس این پرسشنامه، که ضروری بودن یا نبودن مقوله ها را در معرض قضاوت مشارکت کنندگان قرار داده می شود نشان می دهد که تمامی زیرمعیارهای در نظر گرفته شده برای مقوله ها، از اعتبار لازم برای حضور در مدل پژوهش برخوردار هستند.

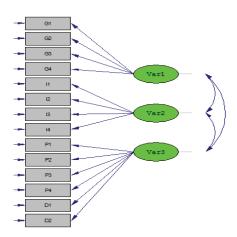
تحلیل تأثیر گذاری متغیرها

در این بخش استنباط روابط نظری بین مقوله های شناسایی شده در قالب مدل طراحی شده در نرم افزار لیزرل ارائه می گردد. در شکل ۲ مدل مفهومی پژوهش برای تدوین و تبیین مدل اندازه گیری تأثیر عوامل بر روی قصد و نیت کار آفریتی نشان داده شده است. همچنین، در شکل ۲، مدل شکل گرفته شده براساس روابط تعریف شده در مدل مفهومی به عنوان مدل اندازه گیری قصد کار آفریتی نشان داده شده است. به منظور تعریف مدل مفهومی در نرم افزار لیزرل، ابتدا لازم است متغیرهای پنهان و آشکار تحقیق را در آن تعریف نماییم. این متغیرها مطابق با جدول ۳ تعریف شده اند.

جدول ۳-تعریف متغیرهای آشکار و پنهان در نرم افزار

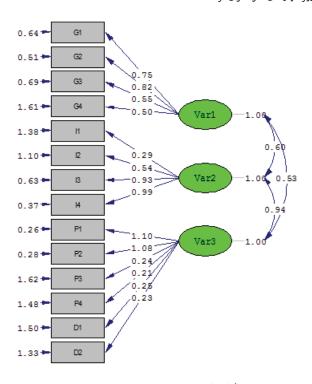
کد	ویت مسیونهای است و پنههای در نوم انوار عوامل	مقوله های تحلیل
G1	برونگرایی و اعتماد به نفس	<u> </u>
G2	هوشیاری کارآفرینی	 ویژگی های شخصیتی
G3	وظیفه شناسی	(Var1)
G4	اهداف اجتماعي	
I1	نیاز به دستاورد	
12	حمایت محیطی	آموزش كارآفريني
13	حمايت خانواده	(Var2)
14	تحصيلات كارأفريني	
P1	منبع خودكنترلى	
P2	تمایل به ریسک	
Р3	شناسایی فرصت های کارآفرینی	درک نوآوری
P4	نیت کار آفرینی	ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ
D1	فرهنگ حمایت از نوآوری	
D2	مهارت های سیاسی	

ماخذ: یافتههای تحقیق

شکل ۲- مدل مفهومی طراحی شده در نرم افزار لیزرل

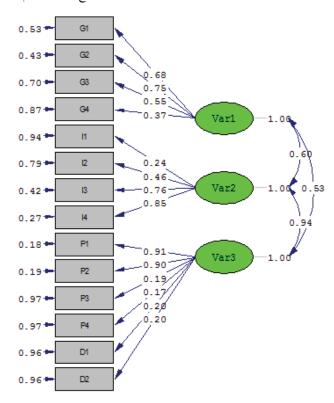
با اجرای نرم افزار تحت مدل اولیه، بارهای عاملی روابط تعریف شده در مدل نهایی تعیین می شوند. از طریق تحلیل بارهای عاملی می توان حضور یا عدم حضور عوامل در نظر گرفته شده در مدل نهایی را مشخص کرد. در شکل ۳، بارهای عاملی تخمینی روابط بین جنبههای ویژگیهای شخصیتی، آموزش کارآفرینی و درک نوآوری و زیرمعیارهای آنها به منظور تبیین یک مدل برای قصد کارآفرینی نشان داده شده است. هر چه مقدار بارهای عاملی تخمینی بیشتر باشد ارتباط آن مقوله با زیرمعیارهای خود قوی تر است.

شکل ۳- مدل تخمینی بارهای عاملی

علاوه بر بارهای تخمینی، در شکل ۴ بارهای عاملی تأییدی استاندارد نشان داده شده است. در این حالت، تمامی مقادیر بارهای عاملی روابط تعریف شده در مقیاس صفر و یک قرار می گیرند. پرواضح است هر چه مقدار بارهای عاملی به عدد یک نزدیک تر باشد، رابطه مقوله با زیرمعیارهای خود قوی تر است. با توجه به اینکه بار عاملی کمتر از ۰٫۳ رابطه

ضعیف در نظر گرفته می شود، رابطه آموزش کار آفرینی با نیاز به دستاورد با ضریب تأثیر ۲۰٫۱۰، رابطه درک نو آوری با شناسایی فرصت های کار آفرینی با ضریب تأثیر ۲۰٫۱۰؛ با فرهنگ حمایت از نو آوری و جمایت های سیاسی با ضریب تأثیر ۲۰٫۱۰، بی معنی شناسایی می شوند. لذا می توان از مدل این زیر معیارها را کنار گذاشت. همچنین، می توان ادعا کرد که در مجتمع آموزشی البرز به این شاخصها برای قصد کار آفرینی توجه نمی شود؛ بنابراین ضروری است با تقویت در این شاخصها نسبت به تقویت مجتمع آموزشی اقدام شود.

شکل ۴- مدل استاندارد بارهای عاملی

بنابراین، در جدول ۴ تصمیم نهایی در خصوص باقی ماندن یا نماندن زیرمعیارها نشان داده شده است.

جدول ۴- وضعیت مقولات مدل نهایی

جدوں ، وصیت سوءے سل عہیں						
وضعيت						
باقى	باقى	کد	عوامل	مقوله های قصد کار آفرینی		
نمىماند	مىماند					
	*	G1	برونگرایی و اعتماد به نفس			
	*	G2	هوشیاری کار آفرینی	و یژگی های شخصیتی		
	*	G3	وظيفه شناسي	(Var1)		
	*	G4	اهداف اجتماعي			
*		I1	نیاز به دستاورد			
	*	I2	حمايت محيطي	آموزش كارآفريني		
	*	I3	حمايت خانواده	(Var2)		
	*	I4	تحصيلات كارآفريني			
	*	P1	منبع خودكنترلي			
	*	P2	تمايل به ريسک			
*		Р3	شناسایی فرصت های کار آفرینی	درک نو آوری		
*		P4	نیت کار آفرینی	(Var3)		
*		D1	فرهنگ حمایت از نو آوری	()		
*	D2		مهارت های سیاسی			

ماخد: یافتههای تحقیق

اعتبارسنجي مدل

در جدول ۵ نتایج مربوط به اعتبارسنجی مدل نشان داده شده است.

جدول ۵- مقادیر آماره های محاسبه شده مدل پیشنهادی

Chi — square	Chi-square	Df	RMSEA	P-value	آماره
\overline{df}					
17,74	1414,49	٧۴	٠,٢٣٧	٠,٠٠٠	مقدار

ماخذ: یافتههای تحقیق

نتیجه گیری و پیشنهاد

در این تحقیق به بررسی تاثیر نقش نوآوری، آموزش و ویژگیهای شخصیتی بر قصد کارآفرینی دانش آموزان و دانشجویان در مجتمع آموزشی استان البرز پرداخته شده است. برای این منظور، سه مقوله اصلی و ۱۴ مقوله فرعی در نظر گرفته شده است. در راستای اهداف پژوهش سه فرضیه مد نظر قرار گرفت.

در فرضیه اول تاثیر ویژگیهای شخصیتی مانند برونگرایی و اعتماد به نفس؛ هوشیاری و کارآفرینی؛ وظیفه شناسی و اهداف اجتماعی تأثیر بسزایی بر قصد کارآفرینی سنجیده شده است، براساس نتایج به دست آمده طبق ضریب های عاملی و مسیر برآورد شده بین ویژگیهای شخصیتی و سایر عوامل در نظر گرفته شده ارتباط مطلوبی وجود دارد. این بدان معنا است که مجتمع آموزشی البرز در بعد شخصیتی در میان دانش آموزان و دانشجویان علاقمند به کارآفرینی اقدامات شایسته ای انجام می دهد. و می توان انتظار داشت کارآموزان در این مجتمع بعد از اتمام دوره آموزشی خود از یک شخصیت و روحیه کارآفرینی برخوردار هستند. پژوهش حاضر با پژوهشهای شیگل (۲۰۲۱) که بیان داشت ویژگیهای شخصیتی تأثیر مثبتی بر کارآفرینی تاثیر دارد و همچنین با پژوهش کارابولوت (۲۰۱۶) که نشان داد ویژگیهای شخصیتی تأثیر مثبتی بر قصد کارآفرینی دارد، همراستا است.

فرضیه دوم تاثیر آموزش کارآفرینی با در نظر گرفتن عواملی همچون نیاز به دستاورد؛ حمایت محیطی؛ حمایت خانواده؛ تحصیلات کارآفرینی؛ منبع خود کنترلی و تمایل بر قصد کارآفرینی سنجیده است، براساس نتایج به دست آمده بر طبق تحلیل مسیر برآورد شده چون ضریب بین آموزش کارآفرینی و نیاز به دستاورد و حمایت محیطی بیشتر از ۳٫۳ است و به ترتیب برابر با ۹٫۱۱ و ۰٫۹۰ می باشد که این نتیجه از سطح آزمون نشان می دهد مجتمع البرز از حیث توجه به دستاوردها و حمایت های محیطی برای کارآفرینان به خوبی عمل می کند. اما ارتباط این گویه با سایر عوامل مانند حمایت خانوار، تحصیلات کارآفرینی، منبع خود کنترلی و تمایل به ریسک کمتر از ۳٫۳ است که این نشان می دهد کارآموزان واجد شرایط در این مجتمع از چنین عواملی در حین آموزش بهره نمی برند. پژوهش حاضر با پژوهش های نک و گرین ۱ (۲۰۱۱) که بیان کردند آموزش کارآفرینی به دلیل روش تدریس نه عملی، بلکه کاملاً کتابی و آزادی تصمیم گیری فردی، دقیق تلقی نمی شود و در جایی که ماهیت عملی پیدا کرده است نادیده گرفته می شود. همچنین با پژوهش فردی، دقیق تلقی نمی شود و در جایی که ماهیت عملی پیدا کرده است نادیده گرفته می شود. همچنین با پژوهش فردی، دقیق تلقی نمی شود و در جایی که ماهیت عملی پیدا کرده است نادیده گرفته می شود. همراه با ادعای اوستربیک و همکاران (۲۰۱۰)، که رابطه ناچیز بین مقاصد کارآفرینی و تحصیلات مرتبط با کارآفرینی همراه با ادعای تأثیر منفی بر شروع یک سرمایه گذاری جدید کارآفرینی را ارائه دادند، همراستا است.

سرانجام فرضیه سوم درک از نوآوری با در نظر گرفتن عواملی مانند شناسایی فرصت های کارآفرینی، فرهنگ حمایت از نوآوری و مهارتهای سیاسی بر قصد کارآفرینی سنجیده است، براساس نتایج به دست آمده بر طبق تحلیل مسیر برآورد شده چون ضریب بین درک نوآوری و شناسایی فرصت های کارآفرینی کمتر از ۱٫۳ است کارآموزان واجد شرایط در مجتمع آموزشی البرز از حیث این دو عامل ضعیف هستند. بنابراین، با تقویت در این دو عامل می توانند به کارآفرینان موفق تری تبدیل شوند. اما در مقابل نقطه قوت این افراد نیت کارآفرینی و مهارتهای سیاسی می باشد. بنابراین، با توجه به اینکه مشخص شده است افراد واجد شرایط کارآفرینی در مجتمع آموزشی البرز اعم از دانشجویان و دانش آموزان در برخی از شاخصها ضعیف عمل می کند بهتر است با تقویت در این شاخصها مانند حمایت خانوار، تحصیلات کارآفرینی و شناسایی نیت های کارآفرینی در بعد در کن نوآوری نسبت به تقویت سازمان به منظور کارآفرینی اقدام نمایند. پژوهش حاضر با پژوهش های واتاکانوم در بعد درک نوآوری نسبت به تقویت سازمان به منظور کارآفرینی اقدام نمایند. پژوهش حاضر با پژوهش های واتاکانوم و همکاران (۲۰۲۰) که نشان دادند نوآوری تأثیر قابل توجهی بر روی نیت کارآفرینی دارد. همچنین با پژوهش تیووم

'Neck & Greene 'Oosterbeek et al و همکاران (۲۰۲۱) که نشان دادند که نو آوری فردی بر اهداف کار آفرینی تأثیر می گذارد. و با نیز با پژوهش اختر و همکاران (۲۰۲۲) نشان دادند که خلاقیت و نو آوری بر کار آفرینی تأثیر گذار است. همچنین با پژوهش مک ادریتچ و همکاران که در سال ۲۰۱۶، ادعا کردند که مهارت سیاسی را می توان برای توضیح اینکه چگونه کار آفرین فرصت های نفوذ اجتماعی را تشخیص می دهد استفاده کرد، همراستا است.

سرانجام، با توجه به اینکه همواره در دنیای واقعی تصمیم گیری ها با عدم قطعیت همراه است، پیشنهاد می شود که برای تعیین اهمیت عوامل یا اولویت بندی آنها با رعایت کردن عدم قطعیت در فرآیند تصمیم گیری با استفاده از روش های تصمیم گیری چندمعیاره استفاده شود.

منابع و ماخذ

حسینی، شهیده؛ ابوالقاسمی، محمود؛ یداللهی فارسی؛ جهانگیر؛ رضایی تزاده، مرتضی (۱۳۹۶). شناسایی شایستگی های کار آفرینانه ی اعضای هیئت علمی دانشگاه های دولتی ایران (مورد مطالعه: دانشگاه شهید بهشتی)، علوم تربیتی، ۲۴(۱)، ۱۵۸–۱۷۸.

علیمراد, هاجر، شریف, حبیب. (۱۴۰۱). اهمیت تفکر خلاق و آموزش ارزشهای کارآفرینی در مدارس. نشریه ریاضی و جامعه, ۷(۴), ۸۴–۷۹.

فرمانی، روح اله؛ نژادمحمد نامقی، احسانه. (۱۴۰۰). ارائه مدلی جهت بررسی عوامل موثر بر رفتار کارآفرینی در حوزه استراتژی سازمانی. دانش کارآفرینی، (۱)۱.

قوامی، علی؛ صرافی زاده قزوینی، اصغر؛ بدیع زاده، علی؛ عالم تبریز، اکبر (۱۳۹۸). عوامل تاثیر گذار بر کارآفرینی سازمانی فناورانه: با رویکرد کسب و کارهای الکترونیک. فصلنامه مدیریت توسعه فنآوری، (۷/۳)، ۶۱-۳۷.

محبت، هدیه؛ فتحی واجارگاه، کوروش؛ جعفری، پریوش (۱۳۹۸). شناسایی مدل و تدوین شایستگی های اعضای هیأت علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی ایران: یک مطالعه ی کیفی، آموزش و توسعه منابع انسانی، ۱۹(۲)، ۹۲-۶۲

AKHTER, A., KARIM, M. M., & ISLAM, K. (2022). The Impact of Creativity and Innovativeness on Digital Entrepreneurship: Empirical Evidence from Bangladesh. *The Journal of Asian Finance, Economics and Business*, 9(3), 77-82.

Allen, G. C. (2019). Understanding China's AI strategy: Clues to Chinese strategic thinking on artificial intelligence and national security.

Al-Mamary, Y. H., & Alshallaqi, M. (2022). Impact of autonomy, innovativeness, risk-taking, proactiveness, and competitive aggressiveness on students' intention to start a new venture. *Journal of Innovation & Knowledge*, 7(4), 100239.

Al-Zu'bi, H. A. (2016). Strategic Thinking Competencies and their Impact on Strategic Flexibility. Journal of Current Research in Science, 4(1), 35.

Bleidorn, W., Hopwood, C. J., Back, M. D., Denissen, J. J., Hennecke, M., Hill, P. L., ... & Zimmermann, J. (2021). Personality trait stability and change. *Personality Science*, 2, 1-7.

Boiko, V., Kwilinski, A., Misiuk, M., & Boiko, L. (2019). Competitive advantages of wholesale markets of agricultural products as a type of entrepreneurial activity: the experience of Ukraine and Poland. *Економічний часопис-XXI*, 175(1-2), 68-72.

Bruton, G. D., Lewis, A., Cerecedo-Lopez, J. A., & Chapman, K. (2023). A racialized view of entrepreneurship: A review and proposal for future research. *Academy of Management Annals*, 17(2), 492-515.

Chandra, Y. (2022). Non-fungible token-enabled entrepreneurship: A conceptual framework. *Journal of Business Venturing Insights*, 18, e00323.

Chen, L., Gong, Y., Song, Y., & Wang, M. (2021). From creative environment to administrative innovation: Creation and implementation in top management teams. *The Journal of Creative Behavior*, 55(3), 604-621.

Drucker, P. F. (2002). The discipline of innovation. *Harvard business review*, 80(8), 95-1.1.

Fillis, D., & Rentschler, R. (2010). The role of creativity in entrepreneurship. *J. Enterprising Cult.* 18, 49–81.

Goodyear, P. (2015). Teaching as design. Herdsa review of higher education, 2(2), 27-0.

Hoppe, M., Westerberg, M., & Leffler, E. (2017). Educational approaches to entrepreneurship in higher education: A view from the Swedish horizon. *Education+Training*.

Kanter, R. M. (2006). Innovation: the classic traps. *Harvard business review*, 84(11), 72.

Karabulut, A. T. (2016). Personality traits on entrepreneurial intention. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 229, 12-21.

Liao, Y. K., Nguyen, V. H. A., Chi, H. K., & Nguyen, H. H. (2022). Unraveling the direct and indirect effects of entrepreneurial education and mindset on entrepreneurial intention: The moderating role of entrepreneurial passion. *Global Business and Organizational Excellence*, 41(3), 23-40.

Luo, J., Zhang, B., Cao, M., & Roberts, B. W. (2023). The stressful personality: A meta-analytical review of the relation between personality and stress. *Personality and social psychology review*, *27*(2), 128-194.

Neck, H. M., & Greene, P. G. (2011). Entrepreneurship education: known worlds and new frontiers. *Journal of small business management*, 49(1), 55-70.

Nodira, T. (2022). Priorities for organizing entrepreneurial activities in the agricultural sector. *Journal of Academic Research and Trends in Educational Sciences*, 1(10), 192-199.

Oosterbeek, H., Van Praag, M., & Ijsselstein, A. (2010). The impact of entrepreneurship education on entrepreneurship skills and motivation. *European economic review*, *54*(3), 442-454.

Phan, L. V., & Rauthmann, J. F. (2021). Personality computing: New frontiers in personality assessment. *Social and personality psychology compass*, 15(7), e12624.

Rahmonova, S. A. Q. (2021, December). MODERN TEACHING METHODS AND WAYS TOWARDQUALITY IN EDUCATION. In *Interdisciplinary Conference of Young Scholars in Social Sciences (USA)* (pp. 26-28).

Read, J. (2004). 7. research in teaching vocabulary. *Annual Review of Applied Linguistics*, 24, 146-161.

Schlaegel, C., Engle, R. L., Richter, N. F., & Taureck, P. C. (2021). Personal factors, entrepreneurial intention, and entrepreneurial status: A multinational study in three institutional environments. *Journal of International Entrepreneurship*, 1-42.

Tu, B., Bhowmik, R., Hasan, M., Asheq, A. A., Rahaman, M., & Chen, X. (2021). Graduate Students' Behavioral Intention towards Social Entrepreneurship: Role of Social Vision, Innovativeness, Social Proactiveness, and Risk Taking. *Sustainability*, *13*(11), 6386.

Twum, K. K., Kwakwa, P. A., Ofori, D., & Nkukpornu, A. (2021). The relationship between individual entrepreneurial orientation, network ties, and entrepreneurial intention of undergraduate students: implications on entrepreneurial education. *Entrepreneurship Education*, 4(1), 39-66.

Urbano, D., Audretsch, D., Aparicio, S., & Noguera, M. (2020). Does entrepreneurial activity matter for economic growth in developing countries? The role of the institutional environment. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 16, 1065-1099.

Von Esch, K. S., Motha, S., & Kubota, R. (2020). Race and language teaching. *Language Teaching*, 53(4), 391-421.

Wathanakom, N., Khlaisang, J., & Songkram, N. (2020). The study of the causal relationship between innovativeness and entrepreneurial intention among undergraduate students. *Journal of Innovation and Entrepreneurship*, *9*(1), 1-13.

Investigating the impact of innovation, education and personality traits on students' entrepreneurship intention: a case study of Alborz educational complex

Faegheh Kargar Pasokhdeh'and Mehdi Zaki Pour '

Abstract

In this research, we have studied the influence of the role of innovation, education and personality traits on entrepreneurial intentions. For this purpose, the method of structural equations has been discussed to explain the general pattern in this regard. To build this model, 3 main categories and 14 sub-categories have been considered, and the main categories include three components: personality traits, entrepreneurship education and innovation understanding. According to the results, the relationship between entrepreneurship education and the need for achievement Impact factor 0.24, the relationship between understanding innovation and identifying entrepreneurial opportunities with an impact factor 0.19; with the intention of entrepreneurship with an impact factor of 0.17; They are identified with the culture of supporting innovation and political communities with a meaningless effect coefficient of 0.20. Also, it can be claimed that in the Alborz educational complex, these indicators are not paid attention to for the purpose of entrepreneurship; therefore, it is necessary to strengthen the educational complex by strengthening these indicators. Finally, due to the fact that the presented model performed well in statistical tests, its validity is also concluded. According to the findings of the research, the role of innovation, education and personality traits in the entrepreneurial intention of students is related to the discussions related to the development of entrepreneurial skills and spirits in the society, which is very important in solving the problems of individual and economic development of the society.

Keywords: Entrepreneurship, Entrepreneurial Intention, Education, Personality Traits.

Ph.D. Candidate in Business Management, Faculty of Management, Qazvin Branch, Islamic Azad university, Qazvin, Iran. Email Address: fkpasokhdeh@gmail.com
Corresponding Author, Assistant Professor, Department of Business Management, Qazvin
Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Iran. Email Address: mehdizakipour@gmail.com.